

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ

Ο ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Ποιός είναι ο κυριώτερος συντελεστής της συζυγικής ευτυχίας. — 'Η έρευνες του 'Αμερικανού δικαστού "Αλλισον. — Οί δικασταί — συμβιβασταί του Νέου Κόσμου. — "Ενας Πυθαγόρειος πίνακας για την ευτυχία του γάμου. — Πώς λύνονται τὰ προβλήματα τῶν τυχερῶν ἢ τῶν ἄτυχων γάμων. — 'Η περίφημες «ζῶνες τῶν κινδύνων» κλπ. κλπ.

Οί 'Αμερικανοί επιστήμονες, μπροστά στην καταπληκτική αύξηση του αριθμοῦ τῶν διαζυγίων στὸν Νέον Κόσμο, προσπαθοῦν με κάθε τρόπο νὰ σταματήσουν αὐτὸ τὸ τρομακτικὸ κακὸ ποὺ διαλύει τίς οικογένειες καὶ φέρνει τὴν ἐρωτικὴ ἀναρχία καὶ τὴν κοινωνικὴ διαφθορά. Ὁ σκοπὸς τους λοιπὸν, σ' αὐτὲς τίς μακροχρόνιες ἐρευνές τους, εἶνε νὰ βροῦν τὸ μυστικὸ τῆς συζυγικῆς ευτυχίας. Μὰ τὸ μυστικὸ αὐτὸ, ὅπως ἐξακριβώθηκε τέλος, εἶνε κάπως ἀκαθόριστο. Ἡ συζυγικὴ ευτυχία ἐξαρτᾶται ἀπὸ πολλοὺς συντελεστάς, ποὺ ἄλλοτε εἶνε ἀσήμαντοι καὶ ἄλλοτε πάλι παρουσιάζονται ὡς σημαντικὰ καὶ μοιραία γεγονότα. Μὲ ἄλλα λόγια ἡ ευτυχία δύο συζύγων μπορεῖ νὰ καταστραφῇ ἀπὸ διάφορες μικρὲς αἰτίες, ἀνάξιες λόγου, ὅπως παρουσιάζονται τέτοιες κάθε μέρα στὴν ζωὴ τῶν συζύγων, ἐνῶ ἡ ευτυχία αὐτὴ πάλι δὲν παύσῃ τίποτε ἀπὸ μεγάλα γεγονότα ποὺ ἀλλάζουν συνήθως τὴ ζωὴ καὶ δίνουν ἓνα καίριον πλῆγμα στὸν ἔρωτα.

Βασικὸς ὡστόσο συντελεστὴς γιὰ τὴν ἀρμονικὴ κ' ευτυχισμένη συμβίωσι εἶνε τὸ ἀκανθῶδες πρόβλημα τῆς ἡλικίας τῶν συζύγων. Αὐτὸ τὸ πρόβλημα ἄλλωστε παρουσιάζει καὶ μιὰ πρακτικὴ ἀποψι, γιατί μπορεῖ νὰ ἐξετασθῇ εὐκολα καὶ με περισσότερη προσοχὴ, παρὰ ἡ ἰδιοσυγκρασία, ὁ χαρακτήρας, ἡ κληρονομικότης, ἡ ψυχικὲς διαθέσεις τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου.

Αὐτὸ τὸ πρόβλημα λοιπὸν φαίνεται πὼς λύθηκε πειὰ ὀριστικὰ στὴν Ἀμερικὴ, γιατί ὁ δικαστὴς Τζέραλντ "Αλλισον, τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, σ' ἓνα τελευταῖο ἄρθρου του, μᾶς προσφέρει — ἐπὶ τέλους ! — τὸν Πυθαγόρειον πίνακα τοῦ γάμου.

Αὐτὸς ὁ πίνακας εἶνε μιὰ ἀπὸ τίς μεγαλύτερες προόδους ποὺ ἐσημείωσε ἡ ἐπιστῆμη κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια στὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τῆς συζυγικῆς ευτυχίας. Μὰ, γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἓνα τέτοιο ἀποτέλεσμα, ἔγιναν, ὅπως καταλαβαίνετε, ἓνα σωρὸ προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας, τίς ὁποῖες ἀξίζει, μὰ τὴν ἀλήθεια νὰ τίς ἀναφέρουμε.

Σὲ μερικὲς Πολιτείες τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχει ἓνας εἰδικὸς κλάδος τῆς δικαιοσύνης ποὺ λέγεται «Ντόμεστικ Ριζάισιονς Κάουρτ» καὶ τοῦ ὁποῖου οἱ ὑπάλληλοι παίζουν τὸν ρόλο συμβιβαστῶν μεταξὺ τῶν συζύγων, ἐξετάζοντας τὴν αἰτίσι διαζυγίου ἀπ' ὅλες τίς ἀπόψεις, μήπως τυχὸν βροῦν μιὰ ἄλλη καλύτερη λύσι, παρὰ τὸν χωρισμὸ τῶν συζύγων. Οἱ δικασταί αὐτοὶ λέγονται «συμβιβασταί» κ' ἓνας ἀκριβῶς ἀπὸ αὐτοὺς εἶνε κι' ὁ Τζέραλντ "Αλλισον ποὺ κατάρθωσε νὰ καταστρώσῃ τὸν Πυθαγόρειον πίνακα τοῦ γάμου.

Τὰ ἀρχεῖα λοιπὸν αὐτοῦ τοῦ παράξενου δικαστηρίου, τοῦ περιφήμου «Ντόμεστικ Ριζάισιονς Κάουρτ», τοῦ ὁποῖου ὁ θεσμὸς δὲν ὑπάρχει ἀκόμη στὴν Εὐρώπη, ἔχουν ἓνα ὑλικὸ ἀνεκτιμήτου ἀξίας, ἐπάνω στὸ ὁποῖο στηρίχθηκε ὁ δικαστὴς "Αλλισον κ' ἔβγαξε τὰ πολὺκροτα καὶ ἀναμφισβήτητα συμπεράσματά του γιὰ τὴν

συζυγικὴ ευτυχία.

"Ας ἐξετάσουμε τώρα κι' ἄς ἀναλύσουμε αὐτὸν τὸν παράξενον, ἀλλὰ καὶ σωτήριο πίνακα.

Οἱ ἀριθμοὶ ποὺ θρῖσκονται ἀριστερὰ τοῦ πίνακος καὶ καθῆτως, δείχνουν τὴν ἡλικία τοῦ συζύγου, κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ γάμου κ' οἱ ἄλλοι πάλι ἀριθμοὶ ποὺ θρῖσκονται ὀριζοντίως, μᾶς δείχνουν τὴν ἡλικία τῆς συζύγου, τὴν ἴδια ἐποχὴ.

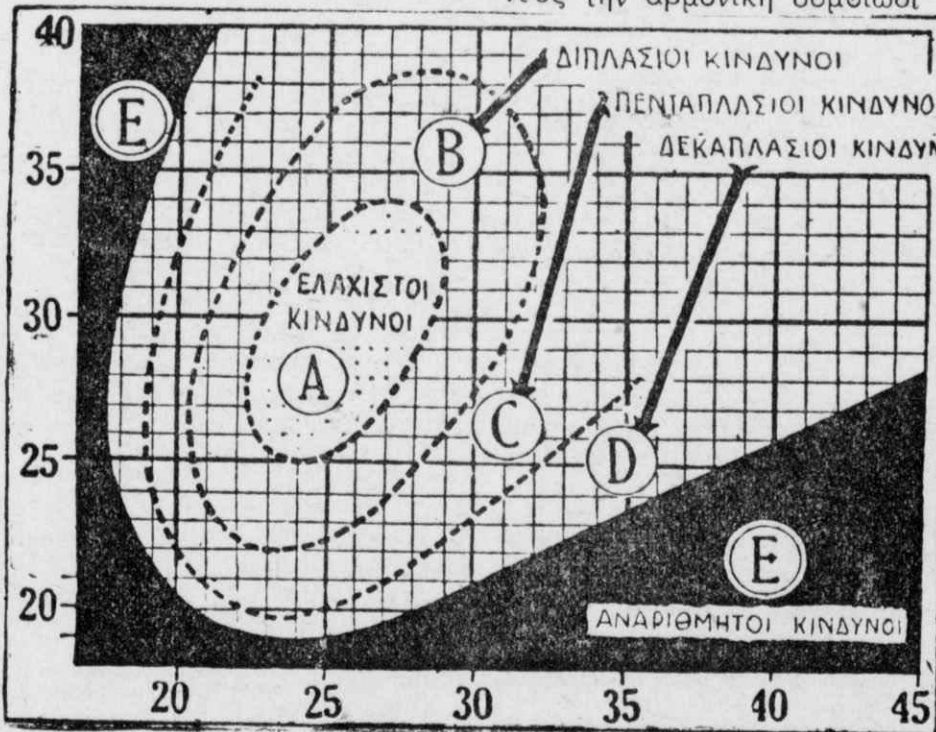
Τὸ σημεῖο λοιπὸν συναντήσεως τῶν δύο γραμμῶν ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν ἡλικία τοῦ συζύγου καὶ ἀπὸ τὴν ἡλικία τῆς συζύγου, θρῖσκεται μέσα σὲ μιὰ ἀπὸ τίς ζῶνες (A, B, C, D, E) ποὺ διαγράφονται με καμπύλες γραμμὲς μέσα στὸν πίνακα. Τί δείχνουν τώρα αὐτὲς ἡ ζῶνες; Ἀπλούστατα, τὸν μικρὸν ἢ τὸν μεγάλον κίνδυνον ποὺ θὰ συναντήσουν δύο σύζυγοι. Αὐτὲς ἡ ζῶνες δηλαδὴ τοὺς δείχνουν καθαρὰ ἂν θὰ μπορέσουν νὰ ζήσουν ευτυχισμένοι ἢ ἂν ἡ ευτυχία τους θὰ ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασι διαφόρων κινδύνων.

"Ας ὑποθέσουμε ὅτι ἓνας ἄνδρας 30 χρόνων θέλει νὰ παντρευθῇ καὶ νὰ γνωρίζῃ μιὰ νέα 25 χρόνων, τὴν ὁποία θεωρεῖ ὡς ἰδανικὴ σύντροφο τοῦ βίου του. Πρὶν λοιπὸν ριψοκινδυνεύσῃ μιὰ ἐπίσημη πρότασι γάμου, δὲν ἔχει νὰ κάνῃ τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ συμβουλευθῇ τὸν Πυθαγόρειον πίνακα τοῦ γάμου τοῦ δικαστοῦ "Αλλισον. Θὰ βρῇ, ἀριστερὰ, στοὺς καθῆτους ἀριθμοὺς τὴν ἡλικία του, τὸν ἀριθμὸ 30, ὅπως εἶπαμε καὶ θ' ἀκολουθήσῃ τὴν ὀριζόντιον γραμμὴ ποὺ ξεκινάει ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀριθμὸ, μέχρις ὅτου συναντήσῃ τὴν κάθετον γραμμὴ ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῆς ἡλικίας τῆς ὑποψίου γυναίκας του, ἡ ὁποία, ὅπως εἶπαμε πάλι εἶνε 25 χρόνων. Τὸ σημεῖο τώρα τῆς συναντήσεως αὐτῶν τῶν δύο γραμμῶν θρῖσκεται, καθὼς βλέπετε, στὴν ζώνη A, ποὺ εἶνε ἡ καλύτερη ἀπ' ὅλες. Σ' αὐτὴν τὴν ζώνη οἱ κίνδυνοι τῆς συζυγικῆς ευτυχίας εἶνε ἐλάχιστοι. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ ἡλικία τῶν συζύγων δὲν ἐκθέτει παρὰ σὲ ἐλάχιστους κινδύνους τὴν ἀρμονικὴ συμβίωσί τους.

Ὁ γάμος ὁμως τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς, ὁ ὁποῖος εἶνε 30 χρόνων, με μιὰ γυναῖκα 29 ἢ 30 χρόνων παρουσιάζει τώρα διπλασίους κινδύνους γιὰ τὴν ευτυχία τοῦ γάμου, γιατί ὅπως βλέπετε τὸ σημεῖο ἐπαφῆς τῶν γραμμῶν τῆς ἡλικίας θρῖσκεται στὴ ζώνη B, ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει τοὺς διπλασίους κινδύνους. Ἐπίσης, τοὺς ἴδιους διπλασίους κινδύνους διατρέχει αὐτὸς ὁ ἄνδρας τῶν 30 ἐτῶν, ἂν παντρευθῇ μιὰ νέα 22 χρόνων. Κι' ὁ λόγος εἶνε ὅτι τὸ σημεῖον συναντήσεως τῶν γραμμῶν τῆς ἡλικίας θρῖσκεται πάλι στὴ ζώνη B.

Ἡ ἰδανικὴ λοιπὸν ἡλικία τῆς συζύγου ἐνὸς ἀνδρὸς 30 χρόνων, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸν πίνακα, θρῖσκεται ἀνάμεσα στὰ 23 ὡς τὰ 28 χρόνια.

Θέλετε τώρα νὰ φέρουμε κι' ἄλλα παραδείγματα ; Εἶνε ἀπλούστατα. Ὅταν μιὰ γυναῖκα

Ὁ Πυθαγόρειος Πίναξ τοῦ γάμου.

32 χρόνων παντρευτή έναν άνδρα 25 χρόνων, το σημείο συναντήσεως των δύο γραμμών της ηλικίας βρίσκεται στη ζώνη D, η οποία αντιπροσωπεύει τους δεκαπλασίους κινδύνους, εν συγκρίσει με τη ζώνη A. Επίσης, όταν ένας άνδρας 26 χρόνων, θελήσει να παντρευτεί μια γυναίκα 20 χρόνων, το σημείο της συναντήσεως των γραμμών της ηλικίας βρίσκεται στη ζώνη C, που αντιπροσωπεύει τους πενταπλασίους κινδύνους για την ευτυχία στη συμβίωσή τους.

Η διάφορες ζώνες συνεπώς, στις οποίες συναντώνται ή γραμμές των ηλικιών αντιπροσωπεύουν, το έξης:

Ζώνη A: ελάχιστοι κίνδυνοι για την συζυγική ευτυχία.

Ζώνη B: διπλάσιοι κίνδυνοι.

Ζώνη C: πενταπλάσιοι κίνδυνοι.

Ζώνη D: δεκαπλάσιοι κίνδυνοι.

Ζώνη E: άπροσδιόριστοι, δηλαδή αναρίθμητοι κίνδυνοι για την συζυγική ευτυχία.

Ο δικαστής "Αλλισον" μάς αποκαλύπτει επί πλέον ότι οι πιο άτυχοι γάμοι είναι εκείνοι που γίνονται μεταξύ πολύ νέων συζύγων ή μεταξύ εκείνων που έχουν μεγάλη διαφορά στην ηλικία.

Ο πίνακας αυτός μάς δείχνει, έξ άλλου, ότι για έναν ευτυχισμένο γάμο χρειάζεται μια ηλικία, κατά την οποία έχει κανείς κάποια πείρα, από την ζωή, μά όχι παραπολύ μεγάλη.

Τέλος, τα όρια της πιο ευτυχισμένης ζώνης είναι μεταξύ των 25 και 34 ετών για τον άνδρα και μεταξύ των 23 και 29 για την γυναίκα.

Στον Πυθαγόρειο πίνακα του γάμου υπάρχει κ' η μαύρη ζώνη E, για την οποία δεν μπορούν να προσδιορισθούν με σχετική ακρίβεια, οι κίνδυνοι των συζύγων. Βέβαια, ένας γάμος μεταξύ ενός άνδρος 19 χρόνων και μιας γυναίκας της ίδιας ηλικίας ένας γάμος μεταξύ ενός άνδρος 40 χρόνων και μιας γυναίκας ηλικίας 18 χρόνων, κ' ένας γάμος πάλι μεταξύ ενός άνδρος 20 χρόνων και μιας γυναίκας 45 χρόνων, μπορεί να είναι ευτυχισμένος, μά η περίπτωση αυτή είναι εξαιρετική κ' έτσι δεν μπορεί να προσδιορισθῆ με αριθμούς.

Αυτά λοιπόν είναι τα συμπεράσματα των έρευνών του δικαστού "Αλλισον". Μά, όπως καταλαβαίνετε, δεν πρέπει να έχετε κανείς απόλυτη έμπιστοσύνη σ' αυτόν τον πίνακα, γιατί έγινε με βάση ένα μονάχα συντελεστή: την ηλικία των συζύγων. Η ευτυχία όμως του γάμου εξαρτάται κ' από άλλους συντελεστές. Ο πίνακας αυτός έχει μεγάλη αξία, όταν οι δυο υποψήφιοι σύζυγοι μοιάζουν καταπληκτικά στον χαρακτήρα και στις ιδέες ή τα γούστα. Είναι ένας πίνακας για τους όμοιους ανθρώπους. Όσοσο δεν μπορούμε να του άρνηθούμε μια μεγάλη πρακτική αξία. Ο κυριώτερος συντελεστής της ευτυχίας στον γάμο είναι ή ηλικία κ' έτσι, πριν παντρευτή κανείς, καλό θα είναι να ρίξει μια ματιά στον Πυθαγόρειο πίνακα του δικαστού "Αλλισον", για να ιδῆ αν θα είναι μικροί ή μεγάλοι οι κίνδυνοι της ευτυχίας του. Κι' αυτό, πολλές φορές σθύνει τους παρόλογους έθουσιασμούς και φέρνει στον νου πιο πρακτικές και πιο ψυχραιμες σκέψεις.

ZAN ΛΕΚΟΚ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Ο ΣΑΛΙΑΠΙΝ ΚΙ' Ο ΑΜΑΞΑΣ

Ο διάσημος Ρώσος βαθύφωνος Σαλιάπιν, διηγείται ότι κατά το τελευταίο του ταξίδι στη Ρωσία, άρχισε να τραγουδά, ενώ διέσχιζε με έλκυθρο κάποιο ποτάμι.

Σε μια στιγμή, ο άμαξας γύρισε προς αυτόν και τον ρώτησε:

— Ποιά είναι ή δουλειά σου ;

— Τραγουδάω...

— Μά ή πραγματική δουλειά σου ; Ξαναρώτησε ο άμαξας.

— Τραγουδάω !... επανέλαβε ο Σαλιάπιν.

— "Α!... Καταλαβαίνω, συμπέρανε τότε ο άμαξας. Φαίνεται να είσαι διαρκώς... μεθυσμένος...

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» ΤΟΥ Κ. Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕ

ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΜΑΣ ΦΑΓΗΤΑ

ΚΑΛΑΣΟΥΝΑ (ΧΟΡΤΟΠΗΤΤΑ)
(ΚΥΚΛΑΔΙΚΗ)

Τα χόρτα που μεταχειρίζονται διά την γέμισιν της χορτόπητας αυτής διαφέρουν κατά τόπους, αλλά ο τρόπος της παρασκευής της είναι ο ίδιος παντού. Έξαρτάται επίσης το γέμισμά της και από την εποχή που θα γίνη ή πηττα.

Συνήθως ή Καλασούνα γίνεται με σπανάκι, μυρώνια, σέσκουλα, μαϊτανό, άνιθο, κρεμμυδάκια, φρέσκα ή ξηρά. Το περισσότερο όμως μέρος των χορταρικών, είναι πάντοτε το σπανάκι εις ποσότητα κατά τρία τέταρτα και ένα τέταρτο από τα άλλα χορταρικά.

Ετοιμάζετε πρώτα το φύλλο, ζυμώνοντες ανάλογο άλεϋρι με νερό και άλάτι και θάζοντες και 2—3 κουταλιές της σούπας λάδι, ή θούτυρο, όταν δεν γίνεται ή πηττα νησισίμη. Αφήνουμε τη ζύμη αυτή στην πάντα μέχρις ότου έτοιμασθούν τα χόρτα, τα οποία κόβονται ψιλά όλα μαζί και ξανθίζουμε με λάδι ως μια χούφτα κρεμμύδι ξηρό ψιλοκομμένο — το λάδι να είναι άρρητο — και το περιχύνουμε επάνω στα χορταρικά μέσα σε λεκάνη και άφοϋ άλατοπιπερωθούν καλά, τα ανακατεύουμε καλά και ζουλιστά, ώστε να μαραθούν. Τότε έχουμε το φύλλο άνοηγμένο και άπλωμένο σε ταψί, άλειμμένο με λάδι ή θούτυρο και στρώνουμε τα χόρτα να πάρουν ύψος τρία-τέσσερα δάχτυλα. Τα σκεπάζουμε με άλλο ένα φύλλο, διπλώνοντες τις άκρες από τα χείλη του ταψιού προς τα μέσα, ώστε να κολλήσουν με το κάτω φύλλο. Αλείφουμε την όλη επιφάνεια του φύλλου με λάδι, το χαράσσουμε που και που με την μύτη του μαχαιριού και ψήνεται εις φούρνο σιγαλόν για να καλοψηθούν τα χορταρικά.

ΣΟΥΠΑ ΑΡΑΝΤΑ

(ΚΥΚΛΑΔΙΚΗ)

Και ή εν λόγω σούπα είναι τοπική εις πλείστας νήσους των Κυκλάδων και άποτελεί το σύνηθες φαγητό των χωρικών ιδίως κατά τον χειμώνα. Η όνομασία δέ "Αραντα" είναι προφανώς παράγωγος των λέξεων ραίγω ή ραντίω ή και ραντίστο και έκ παρα-

σβορās έφθασε να λέγεται "Αραντα" εις τινες νήσους, ιδίως εν Σίφνω. Εις Νάξον δέ και άλλα νησιά λέγεται Ραντό.

Ο τρόπος δέ της προπαρασκευής έδωκε αναμφιβόλως την όνομασίαν, διότι ραντίζεται άλεϋρι με νερό εις τρόπον ώστε να σχηματίζονται θρόμβοι ή σβώλοι μικροί. Τα σβωλάκια αυτά θράζονται με νερό και γίνεται ή σούπα.

Εν συνόλω ή όλη παρασκευή της σούπας αυτής γίνεται ως έξης: Απλώνουν εις ένα μεγάλο ταψί μια ποσότητα άλεύρου και δίπλα έχουν μια λεκάνη με κρύο νερό και ένα κόσκινο του άλευριού. Παίρνουν με τη χούφτα του δεξιού χεριού νερό και το ραντίζουν άπάνω στο άπλωμένο άλεϋρι, όπως ραντίζουν τα ρούχα που πρόκειται να σιδερωθούν. Αμέσως μετά το ράντισμα κοσκινίζουν το άλεϋρι, έχοντες από κάτω ένα άλλο ταψί ή άπλωμένο χαρτί και έτσι περνά το άλεϋρι και άπομένουν μέσα στο κόσκινο σβωλάκια μικρά, σαν χοντρός τραχανάς ή μπλιγούρι, τα οποία άδειάζουν άπλωτά σε πιατέλλες. Το ράντισμα και το κοσκίνισμα συνεχίζεται μέχρις ότου γίνη μια ποσότης άρκετή για τη σούπα. Κατόπιν θράζεται νερό με ανάλογο άλάτι και ρίπτονται τα σβωλάκια αυτά να θράσουν 4—5 λεπτά της ώρας, όπως θράζεται και οποιαδήποτε πάστα για σούπα. Τρώγεται δέ είτε έτσι σκέτη, είτε με ψωμάκια τηγανητά με λάδι καθώς και με λίγο κρεμμύδι ξανθισμένο με λάδι στο τηγάνι άφοϋ τηγανισθούν πρώτα τα ψωμάκια. Το άπομένον δέ αυτό λάδι ρίπτεται επίσης στη σούπα.

ΝΙΚ. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ

ΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝ ξένα εικονογραφημένα περιοδικά πάσης γλώσσης, της τελευταίας δεκαπενταετίας. Πληροφορία: Γραφεία «Μπουκέτου», όδου Λέκκα 7, Αθήναι.